

rom. -a > ucr. -ø, vezi § 29); *bukátka* „felie mare“ (*Dejna*, 123), cu suf. -k-a. Prin ucr. cuvîntul a pătruns în graiurile ruse și bieloruse (*Vrabie, Termeni*, 994).

bukatár „tăietor de pîine“ — în graiurile de stepă (Odesa). Etimol.: < rom. *bucătár* (*Horbatsch*, III, 15), prin dial. *bucátár*, din *bucătă* + suf. -ár.

bukl'úk „necaz“, „belea“ — în graiurile de stepă (A Moskalenko, *Slovnyk dijalektyzmiv Odeščyny*, 1958). Etimol.: < rom. *buclic* „id.“ < tc. *bokluk* „id.“ (*Horbatsch* III, 4).

bukuláj, vezi *bukulája*.

bukulája „nume de oaie de o anumită culoare“ — în graiurile transcarpatice (Dzendzelivs'kyj, *Vivčars'ka leksyka*, 108). Etimol.: < rom. *bucălăie* „id.“ < *bucă* + *laie* (*DA*, I, 663—664). Var: *bukuléša* „id.“, prin contaminare între *bukulája* și *vakléša*. La masc. — *bukuláj* „nume de berbec de o anumită culoare“. Etimol.: < rom. *bucălái* „id.“.

bukuléša, vezi *bukulája*

bul'bóna „groapă într-o apă“ — în graiurile de stepă (*Horbatsch*, III, 4). Etimol.: < rom. *bulboână* „id.“, de origine necunoscută.

búna „bunică“ — în graiurile bucovinene. Etimol.: < v. rom. și dial. *búnă* „id.“ < *bun*, fem. *búnă* < lat. *bonus* (*Kalužniacki*, 59, Șăineanu, *Istoria*, 274, *Candrea—Densusianu*, 28—29, nr. 195, *Crânjălă*, 227 și 431, *Rudnyc'kyj*, 255, *Rosetti*, V, 119). Vezi și *bunika*.

bundz 1° „caș proaspăt de oi“, „bucată mare de brînză de oi“ — în graiurile lemkoviene (*Onyškevič*, 98); 2° „băiat tuns scurt“; *búndzyk* (cu suf. dimin. -yk) poreclă pentru recruții din trecut, care erau tunși chilug: *vidobraly ho do bundzykiv* „a fost recrutat“ (I. Franko); 3° „nod într-o funie, într-o ață“; 4° *búndzyk* „colac din făină neagră de secară, pentru urătorii de anul nou“ — în graiurile nistriene (*Horbatsch, Romaniv*, 28). Var.: *budz* „brînză de vaci uscată“ (*Hrinčenko*, 105). Etimol.: < rom. *bulz*, *bunț*, care are sensul 1° (*Miklosich, Wanderungen*, 10, *Kalužniacki*, 13, *Scheludko*, 128, *Rudnyc'kyj*, 335, *Dzendzelivs'kyj, Vivčars'ka leksyka* 110. *Nazvy moločn. prod.*, 81). În rom. — de origine necunoscută (*Ciorănescu*, 114) probabil din lat. **bullidus* (Capidan, *Crîmpee*, 595).

bunika (accent?) „bunică“ — în graiurile bucovinene. Etimol.: < rom. *bunică* < *búnă* + suf. -ică (*Kalužniacki*, 59, Șăineanu, *Istoria*, 264, *Candrea—Densusianu*, 28—29, nr. 195, *Crânjălă*, 227 și 431, *Rosetti*, V, 119). Vezi și *búna*.

burdej „bordei“ — în graiurile carpatice și de stepă (*Hrinčenko* 111, *Žylko*, 171, *Zavorotna*, 24). Etimol.: < rom. *bordei* (*Candrea*, 402, *Stocki*, 350, Capidan, *Raporturile*, 220—221, *Scheludko*, 128, *Šarovol's'kyj*, 56, *Crânjălă*, 438, *Rudnyc'kyj*, 259, *Rosetti*, V, 120, *Drozdovs'kyj*, 153). Originea cuvîntului în rom. nu este clară (*Ciorănescu*, 97). *ALRM II* (h. 332) arată că pentru „cocioabă“ s-a notat *bordei* în Bucovina, Moldova, Transilvania, Banat, sudul Olteniei și în alte părți. Var.: *burdíj*. Despre o > u, vezi § 14.

burdíj, vezi *burdej*.